

תוספות רי"ד

ודוקא ממדינה למדינה במדינת הים אבל ממדינה למדינה בא"י (ל) לא דשכיחי שירתא ואצ"ג דאיכא בתי דינין דקביעי ובאותה המדינה נמי דהיינו מעיר לעיר במדינת הים לא צריך שיאמר דשכיחי שירתא ולא חיישנין לאין בקיאיין רשב"א אפילו לשמה: רשב"א אפילו מהגמוניא להגמוניא אמר ר' יצחק עיר אחת היתה בא"י ועססיות שמה והיו בה שני הגמונים שהיו מקפידים זה על זה. לפי הוצרכו לומר אפילו בא"י ועססיות שמה והיו ואצ"ג דבא"י בקיאיין לשמה כיון דמקפידים זה על זה שלא יעברו אלו על אלו ולא שכיחי שירתא צריך הוא לומר:

(א) נראה דל"ל אבל ממדינה למדינה בא"י כיון דאיכא עולי רגלים דשכיחי שירתא וזמנן שאין בהמ"ק קיים נמי האיצת בני דייטס וכו'.

ד:

תנן המביא גט ממדינה לַמדינה במדינת הים. ומירשא דמתניתין המביא גט ממדינת הים דמשמע דוקא ממדה"י לא"י לא מצי למיפרך דלעולם באותה מדינה במדינת הים נמי נריך ונקט הכי לאפוקי רקס וחגר: **אָלאַ אימא ממדינה לַמדינה בארץ ישראל אַא צריך.** וא"ת ואמאי נקט ממדינה למדינה יתני המביא גט באותה מדינה במדינת הים נריך באותה מדינה וה"ה ממדינה למדינה דלרצה אין חילוק בין אותה מדינה ובין ממדינה למדינה וי"ל דנקט הכי לאשמועינן דלא נימא דממדינה למדינה בארץ ישראל נריך נמי משום קיום כרצא קמ"ל דאין נריך דטעמא לאו משום קיום אי נמי משום דשכיחי עולי רגלים דממסיק: **אִי מהדיא הוא אמינא הני מילי דיעבד.** פירש בקונטרס^א אי מדיוקא דרישא ופי' כן משום דאסיפא לא הוי מצי למימר הני מילי דיעבד דהא בדיקא קתני אין נריך דמשמע לכתחילה^א ומיהו לשון אי מהיאי לא משמע הכי^ב ונראה דיש ליישב דהכא שיך למיתני א"י דיעבד כלומר אין נריך ליטלו הימנה כשלא אחר בפני נכתב ובפ"י דאמר לקמן כי"ד יששה יטולנו הימנה ויחזור ויתן לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם אבל קשה דאמרין בריש פ"ב (לקמן דף טו.) המביא גט ממדינת הים ואמר בפני נכתב אבל לא בפני נחתם כו' פסול ופריך בגמ' תנינא חדא ויזמנא המביא^ב

כו' ומשני אי מהיאי הוא אמינא נריך ואי לא אחר כשר והכי הוה מצי למימר הכי הא אמרינן היכא דאי לא תנא אלא חד בבא הוה אמינא בא"י לכתחילה נריך מכלל דבמדינת הים אפילו דיעבד נמי נריך^א וי"ל דמאחר דתנא הכא תרי צבי לאשמועינן דארץ ישראל אפילו לכתחילה אין נריך אס כן מהשתא מליין למימר דהא דנריך במדינת הים היינו לכתחילה אבל דיעבד כשר להכי אינטריך מתניתין דפ"ב ועוד נראה לר"י דהכי פירושא הני מילי דיעבד שלא ראה כתיבת הגט ותפיתמו דיכול ליתנו לה בא"י אבל לכתחילה נריך שיראה כתיבת הגט ותפיתמו^א כדי שיוכל לומר בפני נכתב קמ"ל דלא נריך ובמדינת הים אס לא ראה כתיבת הגט ותפיתמו אין יכול להביאו וליתנו לה^א ואס הביא ונתנו^א ה"א דכשר אי לא מתניתין דפ"ב והשתא מיתרצה נמי פירכא קמיתתא^א (ט):
כיון דאיכא עולִי רגלים מישבח

שביחי. ואע"ג דלענין מחאה שלא בפניו אמרינן בחוקת הצנים (ב"ב דף נח:) סתם יהודה וגליל כשעת חירוס דמי ולא הוי מחאה היינו משום שאין המחזיק דרכו לחזר אס עשו מחאה^ט אבל הכא שמחזרת אחר עדים המכירים חתימת העדים מליין לקיימו^ט ואס תאמר דלקמן (דף א.) משמע איפכא גבי' צני מחוזא דיידי ומזרכי בפני נכתב משכונה לשכונה^א אטו במחוזא מי לא היה מחאה^א וי"ל דהתם אפילו ימחה בפני בני אדם שהולכין להם שלא יאמרו למחזיק מכל מקום דרך הליכתם יאמרו לאחרים וחנך חנרז אית ליה כדאמרין התם אבל לענין קיום כיון דיידי לא ימצא קיום כשיטערך להם: **וְאִמַּר ר' יצחק עיר אחת היתה בארץ ישראל בו'. בלא ר' יצחק נמי יש להוכיח דבארץ ישראל היתה דבחוזה לארץ באותה הגמוניא נמי נריך לרצה כיון דאין בקיאיין לשמה: שְׂחִיין מקפידין זה ע"י זה.** ומירוס דידהו הוי טפי ממירוס דיהודה וגליל: **רַבָּה אית ליה דרבא.** וא"ת אמאי נריך לרצה בפני נכתב מהגמוניא להגמוניא^א והא רבה לא חייש לאיחלופי כיון דידענו לא מהני וי"ל דמתחילה לא היו מתקנין בפני נכתב משום איחלופי אבל כיון דתקינו משום לשמה במדינת הים תקנו שיאמר בכל מקום אף^א נריך ישראל: **אָלאַ מאי בינייהו.**^י לעיל מי משני כיון דאיכא עולי רגלים מישבח שכיחי לא הוה מצי למיצעי מאי בינייהו דאכתי איכא בינייהו מקומות דלא קביעי בתי דינין או שמקפידין זה על זה^י:

המביא גט פרק ראשון גיטין

והני גמירי ומר סבר לפי שאין עדים מצויין לקיימו והני גמי ס"ל אלא חד מינייהו נקט: הא **באווה מדינה.** ומעיר לעיר: לא נריך. ואע"ג דאין בקיאיין לשמה הואיל ועדים מליין לקיימו לא נריך: אי מהיאי. מדוקיא דרישא: הוה אמינא הני מילי

דיעבד. דאי מייתי ממדינה למדינה בא"י ולא נכתב לפניו אין נריך ליפסול שליחותו על כך: **אבל לכתחילה.** אי הוה מימליך הוה מורין ליה דליקו עליה: קמ"ג. משנה יתירה דסיפא דלא נריך: ואיכא דמוסיב הכי כו'. וניחא ליה למידק מירשא ולאותובי ולא לאותובי מסיפא דקתני בדיקא המביא גט בארץ ישראל אינו נריך אלמא טעמא משום לשמה הוא דמשום דצרישא תני בדיקא ממדינה למדינה וסיפא לא תנא ממדינה למדינה ואי הוה מוסיב ליה מיניה הוה משני ליה דבאותה מדינה עצמה קאי ואע"ג דהוה מוסיבין ליה מכלל דמדינת הים באותה מדינה נמי לא (א נריך) סוף סוף הדר הוה ליה דוקא: **לעולם ממדינה למדינה בארץ ישראל לא נריך.** כדקא דייקת ולא תיקשי לרצא: **כיון דאיכא עולי רגלים.** שכיחי עדים לקיימו. והא דאמרן לעיל צריש שמעתין (ממדינה למדינה בא"י איכא בינייהו ליתא וסמי ליה מהכא: **צני דינין דקבועין.** צעירות כתקנת עזרא צשני ובה"ו ומליות שירות שהולכות לדון במקום הוועד: **מקפידין זה על זה.** שלא ילך בן הגמוניא זו להגמוניא זו: **לרצה קשיא.** דהא ארץ ישראל הואי ובקיאיין לשמה ומשום דלא שכיחי לקיימו אכרכוה: **רצה אית ליה דרבא.** דממדינה למדינה בארץ ישראל היכא דקפדי ולא שכיחי עדים נריך למימר. אבל רצא לית ליה דרצה דאי שכיחי עדים לא חיישין לאין בקיאיין דכולהו נקיאיין: **אלא מאי בינייהו.** אתרבייהו שניוי מהדר אשניויא קמא דשניין כיון דאיכא עולי רגלים כו' ותו ליכא למימר ממדינה למדינה מזרכי רצא צין אשניויא דאמרין דרצה היכא דקפדי מודי צה דצעין נמי לקיימו לא איפליגו צה דאי קפדי מודה צה רצה דהא אית ליה דרבא ואי לא קפדי מודי צה רצא דהא שכיחי לקיימו משום קביעותא דבתי דינין. ומאי בינייהו כלומר חסרו להו הך טעמי דאוקימנא פלוגתייהו לעיל^א. ומשני ודאי חסרי להו וסמי חד מינייהו ופשו להו תרי טעמי באותה מדינה במדינת הים והיכא

דאמיהו צי תרי ממדינת הים רצה מזרכי רצא לא מזרכי: ואינו יכול מפרש ואזיל מאי היא: **יפקיים בחוסמיו.** יבאו המכירים החתימה וכשר: **חוז** משמע איפכא גבי' צני מחוזא דיידי ומזרכי בפני נכתב משכונה לשכונה^א אטו במחוזא מי לא היה מחאה^א וי"ל דהתם אפילו ימחה בפני בני אדם שהולכין להם שלא יאמרו למחזיק מכל מקום דרך הליכתם יאמרו לאחרים וחנך חנרז אית ליה כדאמרין התם אבל לענין קיום כיון דיידי לא ימצא קיום כשיטערך להם: **וְאִמַּר ר' יצחק עיר אחת היתה בארץ ישראל בו'. בלא ר' יצחק נמי יש להוכיח דבארץ ישראל היתה דבחוזה לארץ באותה הגמוניא נמי נריך לרצה כיון דאין בקיאיין לשמה: שְׂחִיין מקפידין זה ע"י זה.** ומירוס דידהו הוי טפי ממירוס דיהודה וגליל: **רַבָּה אית ליה דרבא.** וא"ת אמאי נריך לרצה בפני נכתב מהגמוניא להגמוניא^א והא רבה לא חייש לאיחלופי כיון דידענו לא מהני וי"ל דמתחילה לא היו מתקנין בפני נכתב משום איחלופי אבל כיון דתקינו משום לשמה במדינת הים תקנו שיאמר בכל מקום אף^א נריך ישראל: **אָלאַ מאי בינייהו.**^י לעיל מי משני כיון דאיכא עולי רגלים מישבח שכיחי לא הוה מצי למיצעי מאי בינייהו דאכתי איכא בינייהו מקומות דלא קביעי בתי דינין או שמקפידין זה על זה^י:
אילימא

דאמיהו צי תרי ממדינת הים רצה מזרכי רצא לא מזרכי: ואינו יכול מפרש ואזיל מאי היא: **יפקיים בחוסמיו.** יבאו המכירים החתימה וכשר: **חוז** משמע איפכא גבי' צני מחוזא דיידי ומזרכי בפני נכתב משכונה לשכונה^א אטו במחוזא מי לא היה מחאה^א וי"ל דהתם אפילו ימחה בפני בני אדם שהולכין להם שלא יאמרו למחזיק מכל מקום דרך הליכתם יאמרו לאחרים וחנך חנרז אית ליה כדאמרין התם אבל לענין קיום כיון דיידי לא ימצא קיום כשיטערך להם: **וְאִמַּר ר' יצחק עיר אחת היתה בארץ ישראל בו'. בלא ר' יצחק נמי יש להוכיח דבארץ ישראל היתה דבחוזה לארץ באותה הגמוניא נמי נריך לרצה כיון דאין בקיאיין לשמה: שְׂחִיין מקפידין זה ע"י זה.** ומירוס דידהו הוי טפי ממירוס דיהודה וגליל: **רַבָּה אית ליה דרבא.** וא"ת אמאי נריך לרצה בפני נכתב מהגמוניא להגמוניא^א והא רבה לא חייש לאיחלופי כיון דידענו לא מהני וי"ל דמתחילה לא היו מתקנין בפני נכתב משום איחלופי אבל כיון דתקינו משום לשמה במדינת הים תקנו שיאמר בכל מקום אף^א נריך ישראל: **אָלאַ מאי בינייהו.**^י לעיל מי משני כיון דאיכא עולי רגלים מישבח שכיחי לא הוה מצי למיצעי מאי בינייהו דאכתי איכא בינייהו מקומות דלא קביעי בתי דינין או שמקפידין זה על זה^י:
אילימא

מסורת הש"ס

(א) בנמי' ליתא חיתא לא,
(ב) לקמן ט', א טז שם,
(ו) בס"א ליתא נריך, (ז) נדף
(ז:) א, (ז) נב"ק פב., (ז) נדף
(ח:) נ"ע"ע מוס' מולין
ג. ד"ה אין השומר,
ט (נ"ע"ע מוס' כמנות ית.
ד"ה דסתם ומוס' צ"ב לח:
ד"ה דסתם,

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אי ובי' אי מדיוקא דרישא. ע"י מולין דף ג ע"א מוד"ה אין:

הגהות מהר"ב
הנשבורג

[א] רש"י ד"ה ואיכא דמוסיב וכו' מכלל דמדינת הים באותה מדינה נמי לא נריך וכו'. מנחם מלת לא (נ"ע"ע רש"י ועינ'ן):

מוסף תוספות

א. [נדר]מוכח בירש מוס' חולין וכו' דיידיק דיוצא ונכנס לכתחילה מותר מדקתני אין השומר צריך להיות יושב ומשמר. מוס' הרא"ש. ב. [ו]למשמע דקאי אהא דפרוך מיניה דאי אדיוקא דרישא קאי הר"ל לימיר אי מהא. מוס' הרא"ש. ג. גט ממדינת הים צריך שיאמר. מוס' הרא"ש. ד. ואי לא אמר, פסול. מוס' הרא"ש. ה. אפי' בא"י. מוס' הרא"ש. ו. כיון שלא יוכל לומר בפני נכתב. מוס' הרא"ש. ז. ולא אמר. מוס' הרא"ש. ח. מהדיא דחולין, דהא דקתני אינו צריך היינו לכתחילה יכול להביאו אצ"פ שלא ראה כתיבת הגט וחתמתו. מוס' הרא"ש. ט. הלכך בשיירות דעולי רגלים ובתי דינין לא סגי. מוס' צ"ע לח: ד"ה דסתם. י. רב ששת מצריך משכונה לשכונה ורבא מצריך אפי' באותה שכונה ופרוך והא רבא הוא דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו ומשני שאני. מוס' צ"ב לח: ד"ה דסתם. יא. דאין עדים מצויין לקיימו. מוס' כמנות ית. ד"ה דסתם. יב. בא"י. מוס' הרא"ש. יד. מהגמוניא להגמוניא. מיטב"ל. טו. פרש"י ז"ל דבין אתורוצא קמא בין אשניא בתרא, ואין צורך לכך. מנ"י. טז. כי ההיא דמהגמוניא להגמוניא. מוס' הרא"ש.